

Det, der foreligger, er altsaa en Samarbejdning af Folketingets og Landstingets Affattelser. Det gaar vel med dette Kompromis som med alle Overenskomster, at der vil blive sagt af de yderliggaaende til begge Sider, at det er en daarlig Overenskomst.

I § 29 er der indsat en Bestemmelse om, at det med Hensyn til Beværtninger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke paa Jernbanestationer kan paalægges den paagældende Beværter kun at have aabent en halv Time før og en halv Time efter Togtidene. Meningen med Beværtning paa Jernbanestationer er jo, at de rejsende kan faa Mad og Drikke, men ikke, at Beværtningen egentlig skal kunne paaregne Tilgang fra Omegnens Folk. Denne Bestemmelse synes derfor paa sin Plads.

Der har været Enighed om at stryge den Bestemmelse, hvorefter der skulde foretages en Revision af Beværterloven i 1932. I Almindelighed er der jo ikke megen Stemning for disse Revisionsbestemmelser, og det viser sig, at den Revisionsfrist, der findes i den nugældende Lov, Gang paa Gang er blevet overskredet. Derfor har man nu foreslaaet, at den skal gaa ud.

Hermed tror jeg, jeg har nævnt det væsentligste af de Forandringer, der er sket i Landstingets Affattelse. Vi er ikke blevet enige; det er et Flertal paa 16 Medlemmer, der stiller de Ændringsforslag, jeg her har talt om, men et Mindretal paa 4 Medlemmer gør Bemærkninger om, at de ikke kan tiltræde dem, men dog agter at stemme for dem, saaledes at vi egentlig er 20. Derimod er der 10 Medlemmer af Fællesudvalget, som gør deres egen Indstilling.

Der er endnu kun en Bemærkning, jeg ønsker at gøre til Slut. Det, der foreligger her, er jo ikke et Forslag om Forbud; vi behandler kun Spørgsmaalet om Ændringer i den bestaaende Beværterlov, selv om nogle vil mene, at der ogsaa heri er Tendenser til Forbud. Jeg tror ikke, der er særlig mange, som venter Forbud gennemført i den nærmeste Fremtid, men kan vi ved dette Forslag hjælpe til at fremme Ædrueligheden — og det tror jeg —, mener jeg dog, det er et godt Forslag. I øvrigt tror jeg, at det frivillige Arbejde er det bedste Arbejde. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Behandling.

Godskesen: Som de ærede Medlemmer vistnok vil erindre, var der under tidligere

Behandlinger af det foreliggende Lovforslag her i Tinget et Udvalgsmindretal, der stillede sig paa den nugældende Lovgivnings Standpunkt, idet Mindretallet stillede sine egne Ændringsforslag, der imidlertid blev forkastet. Da Lovforslaget sidst forelaa her i Tinget, ansaa Mindretallet det imidlertid for rigtig at opgive de tidligere stillede Ændringsforslag, ikke fordi man paa nogen Maade havde forandret Mening, men fordi man maatte anse det for haabløst at stille Ændringsforslagene op igen, for saa vidt som de ingen Udsigt havde til at blive vedtaget, og fordi man ønskede at opnaa Enighed med den ærede Ordfører og hans Venner, der repræsenterede et Mellemlandpunkt, saaledes at man kunde opnaa en Enhedsfront i det kommende Fællesudvalg. Det er imidlertid ikke lykkedes at opnaa en saadan Enhedsfront. Vi har kunnet følge den ærede Ordfører og hans Venner i at gøre nogle yderligere Indrømmelser, væsentlig paa Punkter af praktisk Betydning, men der er visse Bestemmelser af principiel Betydning, hvor vi maa fastholde Landstingets Affattelse; det er saa at sige vor sidste Skanse. Naar vi gør det, maa man ikke sige, at vi har været uvillige til at vise Imødekommen, thi man maa erindre, at vi allerede paa Forhaand har vist en meget stor Imødekommen ved at acceptere Landstingets tidligere Affattelse, som jo væsentlig var bestemt af den ærede Ordfører og hans Venner, og opgive vore egne tidligere Ændringsforslag. Det kostede os en meget stor Resignation at gaa saa vidt, men naar vi gik saa vidt, maatte vi mene — det blev ogsaa udtalt den Gang —, at vi i Hovedsagen havde gjort de Indrømmelser, som det fra vort Standpunkt var muligt at gøre.

Vi maa altsaa, uden at ville tage mod Bebrejdelser for Umedgørlighed, fastholde Landstingets tidligere principielle Standpunkt paa adskillige Punkter. Dette gælder i Særdeleshed §§ 19, 27 og 40 samt §§ 42 og 43. § 19 taler om Bevillinger til Gæstgiveri paa Landet. Der har Flertallet foreslaaet, at ethvert Sogneraad ubetinget skal kunne modsætte sig, at en saadan Bevilling gives indenfor Sogneraadets Omraade; eventuelt kan der saa blive Tale om en Kommuneafstemning ligesom paa andre Punkter, saaledes at Kommuneafstemningen træder i Stedet for Sogneraadets Afgørelse. I § 27 er der Spørgsmaal om Adkomst til Spiritushandel, og der foreslaas det ogsaa nu af Flertallet, at ethvert Sogneraad for sit Vedkommende skal kunne modsætte sig, at saadan Adkomst